

jeres liv, og I bliver »det, han ønsker, I skal være«. ¹¹

Tak for jeres velgørende levevis, for at favne dem, der er forskellige, for jeres venlighed mod jeres jævnaldrende, de ældre, jeres familie og små børn, for at være en næste for de ensomme og for dem, der har udfordringer og smerte. Gennem jeres velgørelse hjælper I »andre hen mod Frelserens lys«. ¹² Tak for at huske, at »venlighed begynder her med mig«.

Jeg ved, at præsident Thomas S. Monson er en Guds profet, hvis levevis har været et eksempel på velgørelse, som vi kan lære af. Følg vores profet. Lær af hans eksempel og lyt til hans ord. Jeg tror på Jesu Kristi evangelium, og jeg ved, at præstedømmet gennem Joseph Smith er blevet gengivet til jorden.

Jeg ved, at vor Frelser lever og elsker os hver især. Han har givet sit liv for os alle. Jeg beder til, at vi må gøre Jesus Kristus til midtpunktet i vores liv og »følge hans veje« ved at elske og tjene andre. ¹³ Ved at gøre dette ved jeg, at vi kan gøre verden til et bedre sted, fordi »vi tror på at være velgørende«. ¹⁴ Dette vidner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se TA 1:13.
2. Se *Oxford English Dictionary Online*, 2. udg., 1989, »benevolent«, oed.com.
3. »Venlighed begynder med mig«, *Børnenes sangbog*, s. 83.
4. »Guardians of Virtue«, *Strength of Youth Media 2011: We Believe*, DVD, 2010; findes også på lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Luk 10:25, 27, 29, 30, 33-35.
6. Jerry Earl Johnston, »The Unity in a Ward's Uniqueness«, *Mormon Times*, 9. feb. 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson, »Må I have mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 125.
8. »Guardians of Virtue«.
9. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2002, s. 10.
10. Se Mark 10:16.
11. »Guardians of Virtue«.
12. »Guardians of Virtue«.
13. »Guardians of Virtue«.
14. TA 1:13.

Elaine S. Dalton

Unge Pigers hovedpræsident

Dydens vogtere

Forbered jer nu, så I kan gøre jer fortjente til at modtage alle de velsignelser, der venter jer i Herrens hellige templer.

Der er tider, hvor ord ikke kan beskrive, hvad vi føler. Jeg beder til, at Ånden må vidne i jeres hjerter om jeres guddommelige identitet og jeres evige ansvar. I er Israels håb. I er vor kærlige, himmelske Faders udvalgte, kongelige døtre.

Sidste måned havde jeg mulighed for at være med til en ung kvindes vielse i templet. Jeg har kendt denne unge kvinde, siden hun blev født. Som jeg sad i beseglingsværelset og beundrede den smukke lysekroner, der skinnede i templets lys, huskede jeg den dag, hvor jeg holdt hende første gang. Hendes mor havde givet hende en lille, hvid kjole på, og jeg syntes, hun var en af de smukkeste babyer, jeg nogensinde havde set. Så trådte denne unge kvinde ind ad døren, igen klædt i hvidt. Hun strålede, og hun var lykkelig. Idet hun trådte ind i værelset, ønskede jeg af hele mit hjerte, at enhver ung kvinde kunne se det øjeblik for sig og bestræbe sig på altid at være værdig til at indgå og holde hellige pagter og modtage tempelordnancerne som forberedelse til at nyde ophøjelsens velsignelser.

Da dette par knælede ved det hellige alter, modtog de løfter, der overgår jordisk fatteevne, som vil velsigne, styrke og hjælpe dem på deres rejse her i livet. Det var et af de øjeblikke,

hvor verden stod stille og hele himlen jublede. Da det nygifte par så ind i værelsets store spejle, blev gommen spurgt, hvad han så. Han sagde: »Alle dem, der er gået forud for mig.« Derpå så parret ind i det store spejl på den modsatte væg, og bruden sagde med tårer i øjnene: »Jeg ser alle dem, der vil følge efter os.« Hun så sin fremtidige familie – sine efterkommere. Jeg ved, at hun i det øjeblik igen forstod, hvor vigtigt det er at være kysk og dydig. Det er intet smukkere syn end et par, der er rigtigt forberedt og knæler sammen ved templets alter.

Jeres år i Unge Piger vil forberede jer til templet. Der vil I modtage velsignelser, som I er berettigede til som Guds dyrebare døtre. Jeres himmelske Fader elsker jer og ønsker, at I skal være lykkelige. Måden, I gør det på, er ved at vandre »på dydens stier«¹ og »hold[el] fast ved [jeres] pagter«.²

Unge piger, i en verden, der konstant vokser i moralsk forurening, tolerance af det onde, udnyttelse af kvinder og forvrængning af roller, må I vogte jer selv, jeres familie og alle i jeres omgangskreds. I må være dydens vogtere.

Hvad er dyd, og hvad er en vogter? »Dyd er et tanke- og adfærdsmønster, som er baseret på høje moralske standarder. Det omfatter kyskhed og

[moralsk] renhed.«³ Og hvad er en vogter? En vogter af dyd er en, der beskytter, skærmer og forsværer.⁴ Som dydens vogter beskytter, skærmer og forsværer I således moralsk renhed, fordi kraften til at skabe jordisk liv er en hellig, ophøjet kraft og må beskyttes, indtil I er gift. Dyd er et krav for at kunne have Helligåndens vejledning og følgeskab. I får brug for den vejledning til at navigere vellykket gennem den verden, I lever i. Dydighed er et krav for at kunne træde ind i templet. Og det er et krav for at være værdig til at stå i Frelserens nærhed. Det er nu, I forbereder jer til den tid. *Personlig Fremgang* og de standarder, der findes i *Til Styrke for de Unge*, er vigtige. Ved at efterleve de principper, der beskrives i de hæfter, vil I finde styrke og hjælp til »mer længsel mod himlen.«⁵

I sommer besluttede en gruppe unge piger fra Alpine i Utah, at de ville have »mer længsel mod himlen«. De besluttede at fokusere på templet ved at vandre fra templet i Draper til

templet i Salt Lake City, en strækning på 35 km, ligesom en af pionererne, John Rowe Moyle, havde gjort. Bror Moyle var murer og blev kaldet af profeten, Brigham Young, til at arbejde på templet i Salt Lake City. Hver uge gik han 35 km fra sit hjem til templet. En af hans arbejdsopgaver var at indhugge ordene »Helliget Herren« på den østlige side af templet i Salt Lake City. Det var ikke nemt, og han havde mange hindringer at overvinde. På et tidspunkt blev han sparket på benet af en af sine køer. Eftersom det ikke ville hele, måtte benet amputeres. Men det afholdt ham ikke fra sin forpligtelse over for profeten og arbejdet på templet. Han lavede et træben, og efter mange uger gik han igen de 35 km til templet for at gøre det arbejde, han havde forpligtet sig til at gøre.⁶

De unge piger i Cedar Hills' 6. Menighed besluttede sig for at gå den samme afstand for en forfader og for en, der var deres inspiration til at forblive værdige til at træde ind i templet.

De trænede hver uge til GUF, og mens de vandrede, fortalte de hinanden, hvad de lærte om og følte for templet.

De begyndte deres vandring til templet tidligt om morgenen med en bøn. Jeg var imponeret over deres selvtillid, da de påbegyndte turen. De havde forberedt sig godt, og de vidste, at de var forberedte. De havde målet for øje. Hvert skridt de tog, var symbolsk for hver af jer, eftersom I også forbereder jer nu på at træde ind i templet. Jeres personlige oplæring begynder med jeres daglige, personlige bønner, jeres daglige læsning af Mormons Bog og ved at arbejde på Personlig fremgang.

Alt imens disse unge piger fortsatte deres vandring, var der ting, der kunne have distraheret dem, men de fastholdt deres fokus på deres mål. Nogle begyndte at få vabler, og andre oplevede, hvordan deres knæ begyndte at protestere, men de fortsatte. Hos hver af jer er der meget, der distraherer, skader og hindringer

langs jeres vej til templet, men I er også fast besluttede og fortsætter. Den rute, disse unge piger gik, var kortlagt af deres ledere, der havde gået og kørt vejen og fastslået, at det var den sikreste og mest direkte vej. Også jeres kurs er fastlagt, og I kan være sikre på, at Frelseren ikke kun har gået distancen, men han vil gå den igen sammen med jer – hvert skridt af vejen.

På denne tur til templet var der fædre, mødre, familiemedlemmer og præstedømmeledere med som vogtere. Det var deres opgave at sikre sig, at alle var i sikkerhed og beskyttet mod fare. De sørgede for, at hver eneste unge pige havde nok vand og næring til at kunne holde ud. Deres præstedømmeledere havde på vejen opsat små hjælpestationer, hvor der var mulighed for at hvile sig og drikke vand. Unge piger, jeres far, jeres mor, jeres biskop og mange andre vil være jeres vogtere på jeres vej til templet. De kommer med advarsler og udpeger retningen, og skulle I blive sårede eller komme til skade, eller vige fra kursen, hjælper de jer.

Jeg var imponeret over, at deres brødre og andre unge mænd og venner i løbet af de sidste kilometer kom for at støtte disse beslutsomme unge piger og heppe på dem. En bror løftede sin søster, der havde fået store vabler på fødderne og bar hende på sin ryg det sidste stykke til templet. Og disse utrolige unge piger nåede deres mål, og tårer blev udgydt, da de rørte ved templet og indgik en tavs forpligtelse om altid at være værdige til at indtræde i det.

Denne vandring til templet er en metafor på jeres tilværelse. Forældre og præstedømmeledere stod vagt langs ruten. De sørgede for hjælp og støtte. Unge piger vågede over og opmuntrede hinanden. Unge mænd beundrede de unge pigers styrke, beslutsomhed og udholdenhed. Brødre bar søstre, der var blevet skadet. Familier glædede sig sammen med deres døtre, da de endte turen ved templet og bragte dem sikkert hjem.

For at blive på den sti, der leder til templet, må I vogte jeres personlige dyd og dyden hos andre, som I omgås. Hvorfor? Mormon forkynder i Mormons Bog, at dyd og kyskhed er »yderst kært og dyrebart, mere end alt andet.«⁷

Hvad kan I hver især gøre for at være dydens vogter? Det begynder med, at I tror på, at I kan gøre en forskel. Det begynder med en

forpligtelse. Da jeg var en ung pige, lærte jeg, at der er nogle beslutninger, man kun behøver at træffe en gang. Jeg skrev min liste over ting, jeg *altid* ville gøre, og ting, jeg *aldrig* ville gøre, på en lille blok. Det omfattede ting som at adlyde visdomsordet, bede dagligt, betale tiende og en forpligtelse til aldrig at gå glip af kirkemøderne. Jeg traf de beslutninger én gang, så i de øjeblikke, hvor jeg skulle vælge, vidste jeg præcis, hvad jeg skulle gøre, fordi jeg havde besluttet mig på forhånd. Når mine gymnasiekammerater sagde: »En enkel drink skader ikke,« grinede jeg og sagde: »Jeg besluttede mig som 12-årig til ikke at gøre det.« Når I træffer beslutninger på forhånd, vil det hjælpe jer som dydens vogtere. Jeg håber, enhver af jer vil lave en liste over ting, I *altid* vil gøre, og ting, I *aldrig* vil gøre. Lev så i overensstemmelse med den liste.

Det at være dydens vogter betyder, at I altid vil være anstændige, ikke kun med henblik på hvordan I klæder jer, men også i jeres tale, jeres handlinger og jeres brug af sociale medier. Det at være dydens vogter betyder, at I aldrig vil skrive ord eller sende billeder til unge mænd, der vil forårsage, at de mister Ånden, deres præstedømmekraft eller deres dyd. Det betyder, at I forstår vigtigheden af kyskhed, fordi I også forstår, at jeres krop er et tempel,

og at der ikke pilles ved formeringens hellige kraft før ægteskabet. I forstår, at I besidder en hellig kraft, der indebærer det hellige ansvar at bringe andre ånder til jord, så de kan modtage et legeme, der kan huse deres evige ånd. Denne kraft omfatter en anden hellig sjæl. I er vogtere af noget »mere kostbart end perler«. ⁸ Vær trofaste. Vær lydige. Forbered jer nu, så I kan gøre jer fortjente til at modtage alle de velsignelser, der venter jer i Herrens hellige templer.

Til de mødre, der lytter i aften: I er jeres døtres vigtigste eksempel på anstændighed og dyd – tak. Tøv aldrig med at lære dem, at de er Guds kongedøtre, og at deres værd ikke er baseret på deres sensuelle attrå. Og lad dem se jeres tro udtrykt korrekt og konsekvent i jeres egen personlige indstilling og fremtoning. ⁹ I er også dydens vogtere.

Denne uge besteg jeg igen Ensign Peak. Det var tidligt om morgenen, og som jeg så ned fra det bjerg og skuede Herrens hus' bjerg – templet i Salt Lake City – stod det igen krystalklart for mig. Pionererne gav alt, hvad de havde for at komme til bjergenes top, så I og jeg kan have templets velsignelser og blive beseglet for evigt som familie. 40 års ofre, samvittighedsfuldt arbejde og endda vandring fra Alpine til templet – hvorfor? Fordi de ligesom jer troede! De troede på en profet. De troede på, at han havde set og talt med Gud og hans elskede Søn. De troede på Frelseren. De troede på Mormons Bog. Derfor kunne de sige: »Vi tror alt, vi håber alt, vi har udholdt meget og håber at kunne udholde alt.« ¹⁰ De udholdt meget, og det kan vi også gøre. Vi tror på den 13. trosartikel, fordi det er selve de ting, der gør os egnede til at være værdige til at træde ind i templet og en dag stå i vor himmelske Faders nærhed – prøvede,

rene og beseglede. Dette vil kræve »mer længsel mod himlen«, og at I forbereder jer nu og opnår den viden, at I kan gøre ting, der er svære.

Unge piger, I er en del af et stort værk! Og I er ikke alene! Når I vogter jeres dyd og renhed, får I styrke. Når I holder de pagter, I har indgået, vejleder og vogter Helligånden jer. I vil være omgivet af himmelske engleskarer. Præsident Thomas S. Monson minder os om: »Husk, at vi ikke løber alene i dette livets store løb; vi har ret til Herrens hjælp.« ¹¹ Forbered jer til den dag, da I vil komme til Herrens tempel, værdige og beredte til at indgå hellige pagter. Som dydens vogtere ønsker I at søge Frelseren i hans hellige hus.

Jeg vidner om, at Gud lever, og at hans elskede Søn, vor Forløser, Jesus

Kristus, lever, og på grund af hans uendelige forsonings forløsende og styrkende kraft bliver enhver af jer vejledt og våget over på jeres vej til templet og tilbage i deres nærvær. Jeg beder for, at enhver af jer vil modtage styrke til at udføre det værk, der vil blive jeres største bedrift. Lev for den smukke dag, der omtales i Johannes' Åbenbaring, da I vil »vandre ... i hvide klæder, [fordi I er] værdige.« ¹² I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 25:2.
2. L&P 25:13.
3. *Unge Piger Personlig fremgang*, hæfte, 2009, s. 70.
4. Se thefreedictionary.com/guardian.
5. »Mer hellighed giv mig«, *Salmer og sange*, nr. 63.
6. Se Dieter F. Uchtdorf, »Løft, hvor I står«, *Liahona*, nov. 2008, s. 55.
7. Moro 9:9.
8. Ordsp 3:15.
9. Se M. Russell Ballard, »Mødre og døtre«, *Liahona*, maj 2010, s. 18-21.
10. TA 1:13.
11. Thomas S. Monson, »Store forventninger«, CES-foredrag for unge voksne, 11. jan. 2009, <http://lds.org/library/display/0,4945,538-1-4773-1,00.html>.
12. Åb 3:4.

São Paulo i Brasilien

